

kan paadrages saa uhyre mange Menne-
sker uforskyldt Tab, og hvor der kan
nedkaldes Skam over hele Nationen, har
man i Sandhed ikke Lov til at bryde sig
lidet om Advarsler og vende det døve
Øre til og ikke ville se, hvad der bliver
forelagt en. Her forekommer det mig; at
Konseilspræsidenten har et overordentlig
stort Ansvar overfor hele Nationen. Han
har det Ansvar, at han ikke paa den høje
Post, der var ham betroet, var tilstrække-
lig lydhor overfor alvorlige Advarsler og
ikke tilstrækkelig saa sig for. Det er
derfor, den offentlige Mening har dømt
ham, og det er derfor, han er falden paa
fuldt parlamentarisk Vis. Men den højt-
ærede Konseilspræsident har tillige et
snævrere Ansvar overfor sit Parti. Det er
dog i Sandhed mærkeligt, at Tillids-
forholdet fra Ministerens Side over-
for Partiet ikke har været stærkere,
end at han slet ikke har oplyst det
om de Advarsler, han fik. Af Tillid
har der været nok fra Partiets Side til
Ministeren. Dette Forhold skulde gerne
have været gensidigt, men det har det i
Sandhed ikke været, naar Ministrene have
fortiet de alvorlige Advarsler, de fik, an-
gaaende Albertis Forhold. Men endnu
mærkeligere er det jo, at Tillidsforholdet
ikke har været stærkere indenfor selve
Ministeriet, end at den fungerende Fi-
nansminister i Foraaret ganske har hem-
meligholdt for sine Kolleger, at han gik
til en saadan Transaktion som at gøre en
Bankforretning med Sparekassen og laane
den 1½ Million mod Pant. En af Kol-
legerne har for Resten faaet Besked, nem-
lig Alberti, der fik Pengene at laane, og
en til har faaet Besked, nemlig den for-
henværende Landbrugsminister, der maatte
være med til at skrive under, for at Laan-
et kunde komme i behørig Orden. Det
er kun de andre, der ikke have faaet no-
get at vide om dette Forhold. Det maa
ogsaa have mødt den nu fungerende Fi-
nansminister højst paafaldende, naar han
efter sin Embedstiltrædelse opdagede hele
denne Transaktion, som han — jeg tror
ikke deri at tage fejl — ikke har vidst
noget om i Forvejen.

Fra Konseilspræsidentens Ansvar ven-
der jeg mig ganske naturligt til Partiets
Formand. Jeg kan ikke se rettere, end
at det Ansvar, som paahviler dette Partis
Formand, naturligvis er betydeligt. Han
var jo et Mellemed mellem Ministeriet og
sit Parti, han var Partiets Tillidsmand
den Dag, da han raadede det til at afvise
Undersøgelsen af Albertis Forhold. Men

jeg tror om ham, at han har været i ab-
solut god Tro. Der er jo mange Slags
god Tro. Jeg mener, som allerede sagt,
paa ingen Maade, at den højtærede Kon-
seilspræsident eller den højtærede Inden-
rigsminister har været i ond Tro, har
været Medvidere i Albertis Bedragerier.
Men der er mange Grader af god Tro, og
det er et Spørgsmaal, som bør retlig un-
dersøges, om den fungerende Finansmini-
ster i Foraaret havde en saadan god Tro,
som var tilstrækkelig til at dække den
Transaktion, han foretog sig. Men med
Hensyn til det, som den højtærede fun-
gerende Landbrugsminister foretog sig i
Foraaret, nærer jeg absolut ingen Tvivl
om hans fuldkommen gode Tro. Hvis Mini-
strene ikke have advaret ham, har han
sikkert ikke hørt noget som helst. Det
kan beklages, at en Mand, der indtog en
saa fremskudt parlamentarisk Stilling, ikke
havde bedre Forbindelser, end han havde,
saaledes at slet intet af dette kom ham
for Øre. Men jeg tror ikke, at han har
hørt noget, og hans gode Tro kan sikkert
aldeles ikke drages i Tvivl. Han hører
mere til de vildledte end til Vildlederne.
Han har sikkert ikke vidst eller kendt el-
ler hørt andet, end hvad der forelaa for
hale Offentligheden.

Jeg har endnu et Par Bemærkninger
at gøre til det ærede Medlem fra Lejre
(Ole Hansen) og den højtærede Indenrigs-
minister. Disse to Mænd repræsentere
ligesom jeg Valgkredse, der ere ramte af
den Ulykke, som Albertis Bedragerier
have fremkaldt. De have begge Del i
Ansaret for, at disse Bedragerier kunde
fortsættes saa længe. Den højtærede In-
denrigsminister har forsømt at tage Hen-
syn til den Advarsel, som gennem en De-
partementschef kom til ham fra National-
banken. Hvis han i 1906 havde frem-
kaldt, hvad jeg maa antage var hans em-
bedsmæssige Pligt, en Undersøgelse af
Sparekassen, saa havde Bedragerierne og
de deraf følgende Tab ikke kunnet antage
nær det samme Omfang, som de nu have
faaet. Det ærede Medlem fra Lejre stod
ved Albertis Side i den sjællandske Bonde-
stands Sparekasse, og naar der i den
sjællandske Bondestand var Tillid til
denne Sparekasse, beroede det for en me-
get væsentlig Del paa, at man foruden at
have Tillid til Alberti ogsaa havde en
meget stor Tillid til det ærede Medlem
fra Lejre. Man antog blandt de sjæl-
landske Bønder, at naar man havde sat
denne Mand ved Albertis Side, kunde man
være tryk. Det var en Mand, som kunde